

A què estàs disposat?

«Vivim en un sistema neocapitalista que sembla concebut expressament per contaminar. I potser allò que ens fa més feliços és també el més nociu per al medi ambient»

Estaries disposat a deixar de menjar carn, a no fer servir cap mena de plàstic i a no agafar cap avió? Són tres de les mesures més dràstiques però a la vegada efectives per defensar el medi ambient. Tot i que la conscienciació de l'emergència climàtica està creixent, no sempre és fàcil portar a la pràctica els petits gestos imprescindibles per combatre l'escalfament global.

D'entrada, abandonar el consum de carn és una decisió individual a l'abast de gairebé tothom. És cert que menjar vedella, porc o pollastre és una qüestió cultural. A Catalunya, l'embotit, els rostits o la carn a la brasa són molt populars. Ara bé, la dieta mediterrània faria caure un 70% el diòxid de carboni de la producció d'aliments. Potser no es tracta que tothom es faci vegetarià, sinó que, segons els experts, n'hi hauria prou d'eliminar la carn dels nostres àpats un o dos dies a la setmana.

El que no és tan fàcil és eliminar el plàstic de les nostres vides. No només l'utilitzem, sinó que fins i tot ens l'empassem. Estudis recents alerten que cada setmana ingerim una quantitat de microplàstics equivalent a una targeta de crèdit i que el 97% dels menors de quatre anys orinen restes de plàstic. Alguns productes, a més, estan fabricats amb bisfenol A (BPA), una substància cancerígena que es pot trobar també en llaunes, rebuts, CDs o biberons.

És possible no utilitzar tots els objectes diaris fets de plàstic? En alguns casos es pot substituir pel vidre: per exemple, les ampolles d'aigua, les carmanyoles o els brics de llet. Això implicaria recuperar la reutilització dels envasos. També el paper i el cartó poden agafar el relleu del plàstic, sobretot als supermercats, on a vegades es fa servir una bossa per a un sol carabassó. Ara bé, aquesta no hauria de ser només una lluita ciutadana, sinó que depèn en gran mesura de les empreses.

Pel que fa als avions, el mitjà de transport per excel·lència de la globalització, s'estan convertint en els més grans emissors de CO2. Però estem disposats a renunciar-hi tant pels viatges de negocis com pels viatges de plaer? A diferència de la carn i el plàstic, les alternatives als avions són molt més problemàtiques. Viatjar per terra requereix un temps del qual la gent no disposa i d'una infraestructura, per exemple ferroviària, que és insuficient.

En definitiva, no es tracta de modificar radicalment els nostres hàbits de la nit al dia, però sí de sortir de la comoditat passiva i començar a qüestionar les males praxis quotidianes. Aquest canvi de mentalitat individual ha d'anar acompanyat d'un gir en la producció. És necessari que les empreses i administracions es vegin obligades a impulsar formes de consum més sostenibles. Tot i això, seria absurd ignorar que vivim en un sistema neocapitalista que sembla concebut expressament per contaminar. I potser allò que ens fa més feliços és també el més nociu per al medi ambient.